

Intervenție timpurie în copilărie

Denumirea disciplinei	Intervenția timpurie în copilărie (ITC) – fundamente și abordări științifice
Tipul	Obligatorie
Credite	6
Anul de studii	I
Semestrul	I
Numărul de ore total	180
Curs	15
Lucrări practice/de laborator	25
Seminare	5
Lucrul individual	135
Componenta	Fundamentală
Titularul de curs	Revenco Ninel, dr. hab. șt. med., prof. univ.
Locația	Str. Burebista 93, IMSP Institutul Mamei și Copilului, Departamentul Pediatrie, etajul 3
Condiționări și exigențe prealabile de:	Cunoștințe fundamentale privind dezvoltarea copilului, dezvoltarea tipică și atipică, precum și noțiuni introductive din domeniul pedagogiei, psihologiei și protecției copilului, dobândite în cadrul studiilor universitare anterioare.
	Competențe: Abilități de documentare și lucru cu literatura științifică; capacitatea de analiză și sinteză a informațiilor științifice; competențe de comunicare academică (orală și scrisă); cunoștințe fundamentale de psihologia dezvoltării copilului; noțiuni de bază privind dezvoltarea tipică și atipică; concepte introductive din pedagogie/științele educației; elemente de bază din domeniul protecției copilului și politicilor sociale; cunoștințe generale privind metodologia cercetării și utilizarea surselor științifice; gândire critică și disponibilitate pentru abordări interdisciplinare.
Misiunea disciplinei	Misiunea disciplinei constă în asigurarea fundamentării teoretice și metodologice a formării specialistului în intervenția timpurie, prin dezvoltarea unei înțelegeri științifice, integrate și critice asupra dezvoltării copilului în primii ani de viață și asupra principiilor care guvernează intervențiile timpurii bazate pe dovezi. Disciplina introduce masteranzii în cadrul paradigmatic al intervenției timpurii, abordând evoluția conceptului, modelele teoretice explicative ale

	dezvoltării copilului, precum și fundamentele științifice care susțin intervențiile timpurii bazate pe dovezi, integrând perspective interdisciplinare din domeniile psihologiei dezvoltării, pedagogiei, neuroștiințelor, medicinei, asistenței sociale și științelor educației. Locul disciplinei în structura programului de formare este unul fundamental, deoarece creează cadrul conceptual necesar aprofundării disciplinelor aplicative și dezvoltării competențelor profesionale specifice intervenției timpurii, facilitând formarea unei viziuni sistemice asupra dezvoltării copilului, a rolului familiei și a influenței mediului socio-educational.
Unități de conținut	1. Sistemul de Intervenție timpurie în copilărie (ITC) – origini și modele. Definiții ale ITC, standarde și calitatea serviciilor de ITC. Istoricul și evoluția sistemului ITC; modele conceptuale ale intervenției timpurii (modelul bio-psiho-social, modelul centrat pe familie, modelul ecologic-sistemic); definiții și concepte-cheie ale ITC; standarde internaționale și naționale ale serviciilor de intervenție timpurie; dimensiunile calității serviciilor – accesibilitate, eficiență, siguranță, centrare pe copil și familie; instrumente de evaluare și îmbunătățire continuă a calității. 2. Principii de bază, tendințe actuale ale sistemului ITC. Componenta echipei interdisciplinare. Principiile fundamentale ale intervenției timpurii (centrare pe familie, abordare bazată pe dovezi, intervenție în mediul natural, individualizare); tendințe actuale în sistemul ITC; abordarea integrată și interdisciplinară; componenta și rolurile echipei interdisciplinare (medic, psiholog, pedagog, asistent social, logoped, kinetoterapeut); coordonarea și managementul echipei interdisciplinare. 3. Bazele legale internaționale și naționale pentru crearea serviciilor ITC. Codul de etică în ITC. Cadrul juridic internațional pentru serviciile de intervenție timpurie (Convenția ONU privind drepturile copilului, documentele OMS și UNICEF); cadrul juridic național privind protecția copilului și organizarea serviciilor ITC; drepturile și obligațiile beneficiarilor serviciilor; codul de etică în ITC – principii și norme (autonomie, beneficență, non-maleficență, dreptate); situații etice dificile în practica intervenției timpurii. 4. Instruirea profesională în ITC bazată pe dovezi: domenii obligatorii, metode și tehnici utilizate. Conceptul de practică bazată pe dovezi în intervenția timpurie; domeniile obligatorii de competență ale specialistului ITC; metode de instruire utilizate în formarea profesională (prelegere interactivă, studiu de caz, joc de rol, practică supervizată, simulare); tehnici specifice utilizate în intervenția timpurie centrată pe familie; evaluarea competențelor profesionale și formarea continuă a specialiștilor ITC.
Rezultatele învățării	RÎ1. Aplică principiile etice fundamentale, respectând confidențialitatea datelor personale ale beneficiarilor, prin promovarea unui comportament profesional, în concordanță cu standardele de deontologie ale profesiei. RÎ2. Asigură implementarea unor intervenții sustenabile bazate pe cele mai recente cercetări și bune practici în sănătate publică. RÎ3. Dezvoltă și aplică abilitățile de lider pentru a planifica, coordona și

	inspira activitățile echipei de profesioniști din diverse domenii pentru a asigura o abordare integrată și eficientă în furnizarea serviciilor de calitate. RÎ4. Utilizează instrumente de comunicare adecvate pentru a sincroniza eforturile și a rezolva provocările apărute în procesul de planificare și implementare a activităților. RÎ7. Dezvoltă și realizează activități pedagogice, metodico-didactice creative și de cercetare, utilizând metode și tehnici de învățare adaptate diverselor stiluri de învățare, pentru a stimula înțelegerea și aplicarea cunoștințelor în mod eficient.
Manopere practice achiziționate	Analiza modelelor conceptuale ale intervenției timpurii și a standardelor de calitate ale serviciilor ITC; identificarea rolurilor și responsabilităților membrilor echipei interdisciplinare; aplicarea cadrului legal și etic în situații simulate din practica intervenției timpurii; elaborarea de studii de caz și materiale aplicative privind organizarea serviciilor ITC; planificarea și coordonarea activităților unei echipe interdisciplinare; utilizarea metodelor și tehnicilor de instruire bazate pe dovezi în formarea profesională continuă.
Forma de evaluare	Examen oral